

Wonen in woorden

's dichters adem bestormt het plein
genood door het spreken van zijn woorden
dat hem in zijn rustplaats stoorde
waar hij hoopte vree te zijn

gewakkerd uit die kille oorden
met slechts zijn adem nog als taal
waait hij schreeuwend zijn onthaal:
wees welkom in mijn hoge woorden!

verdicht ze tot je eigen zin!
voel hun inhoud bij je vragen!
belijf ze tot in alle lagen!
blaas ze weer nieuw leven in!

laat de kilte van mijn waaien
je weten hoe het binnen is:
het is dat ik het minnen mis
ik wist het weer door buurvrouw's zwaaien

wat mij ooit naar verten joeg
was het wenken van mijn dromen
het vergt een beetje samenkomen
binnen - dat is warm genoeg

*de gedichten zijn geschreven op het glas van een oud raam
de gevangen woorden staan op de gordijnen*

de kleine rol voor teder

toen ik niet om zin dorst vragen
genoegen nam met slechts één woord
bleek jij "teder" bij te dragen
in dit stormend laaiend oord

nooit gerekend meer op teder
en bijna bleef je ook niet staan
voortgejaagd door wind en weder
en een drang om door te gaan

lang van stof ging je beloven
als dreiging voor mijn schrijversmacht
als antwoord komt de rol naar boven
die ik aan teder toebedacht

ontsnapt uit vooringenomen
kijken we het teder aan
strelend op papier gekomen
zoekt het nu nog grond tot gaan

ik wil het los om mee te geven
en pulk wat aan het vast begin
verscheur het bijna in mijn streven
van te snelle wikkeling

om het scheuren te verdringen
stel ik je een stomme vraag
en begin luisterend te wringen
aan laag onder opgewonden laag

of je het fijn vind hier te wonen
en jij zegt lachend nee en ja
de nee gaat over het verkeer en
de ja natuurlijk over ja

je schetst je menselijk verlangen
ramen open te kunnen doen
maar uitlaatgassen maken bang en
het blik verstoort genot van groen

in ja zie ik je in je kamer
zoals je lachend voor me staat
je muziek breng hoofd en lichaam samen
je blijft maar zeggen dat je gaat

ik heb nu goed grip op de lagen
en scheur met lak aan zuinigheid
de strakte los die blijft belagen
mijn teder bijna nog eens kwijt

haaks op de richting die ik koos
scheur ik nu van teder af
en vind nu zelfs begin van boos
als jij onwetendheid bestraft

met pleziervenijn pareer ik,
met hoe ik mij heb voorbereid
het leven van de dichter eer ik
neem hem mee naar onze tijd

niet langer laat ik mij verbijsten
ik heb teder in mijn hand
jij lacht dat je in gaat lijsten
ik doe extra bijdehand

dat het teder voor je raam is
zodat men je op kan merken
dat dit nu je nieuwe naam is,
dat het zeker goed gaat werken

nu ga je echt en ik blijf kijken
je kleding zwart - ik voel misschien ...
iets borrelen dat begint te lijken...
teder - ik heb het juist gezien

